

Strojár 2/2022

roč. XXXVI NAJČÍTANEJŠÍ ČASOPIS SPŠ MYJAVA

Lyžiarske dobrodružstvo

Nedeľa. 20. február 2022. Stretávame sa pred školou nabalení lyžami, lyžiarkami, prilbami... Najskôr povinné testovanie. Verdikt – všetci sme zdraví ako rybičky. Môžeme vyraziť. Teda až po vyriešení menších problémov s liekmi či kartičkou poistenca. Ale už naozaj vyrážame.

Klebetník

Dnes si poklebetíme s p. profesorkou, ktorá na našej škole učí už 40 rokov predovšetkým nemecký jazyk, ale aj slovenčinu, rada varí, pečie, skúša nové recepty, číta klasiku i súčasnú literatúru. Áno, reč je o ...

Veľká noc netradične

Veľká noc. Veselé a pestrofarebné sviatky jari prinášajúce rozmanité tradície. Významný kresťanský sviatok spojený s oslavou zmŕtvychvstania Ježiša Krista. O tradičných veľkonočných zvykoch u nás v minulosti i v súčasnosti sme na stránkach nášho časopisu už písali. Tentokrát vám prinášame ochutnávku tých zahraničných. Pre nás niekedy až netradičných.

EDITORIÁL

Napriek mrazivým nociam nás letný pohľad do kalendára utvrdzuje, že prišla jar. Príroda sa pomaly, rozpačito prebúda. Prvé pestrofarebné kvety potešia dušu, zeleň vôkol a rozkvitnuté stromy sľubujú nový život.

Ale život je plný paradoxov. S nádejou na nový život a s radosťou na momentálny ústup koronapandémie opäť zažívame neisté a zložité časy. Tesne za našimi hranicami zúri vojna prinášajúca nepredstaviteľné utrpenie a smrť.

Práve v takýchto obdobiach si ešte výraznejšie uvedomujeme a oceňujeme (alebo aspoň by sme mali) hodnoty ako mier, zdravie, ľudskosť, tolerancia. Za celú redakčnú radu vám želáme, aby vás obklopovali spomínané dary života. Jeden symbolický darček vám prinášame aj v podobe nového čísla školského časopisu. Povestnú jarnú únavu sme úspešne prekonalí a pripravili sme množstvo článkov mapujúcich život našej priemyslovky. Zaspomíname si na lyžiarsky kurz, finančnú ODYSEU, Deň učiteľov, karneval, rôzne súťaže. V rubrike Klebetník sme tentokrát vypovedali p. prof. Štefíkovú a zaujímavé postrehy prináša aj interview s bývalou študentkou p. Martinkou Michalcovou. Nechýba ani cestopisná reportáž, spomienky už čoskoro bývalých štvrtákov a mnohé pravidelné rubriky venované zaujímavostiam, humoru, testovaniu vedomostí. A keďže s jarou sú spojené aj veľkonočné sviatky, prinášame vám niekoľko veľkonočných zvykov. Tak trochu netradičných.

Želáme vám príjemné chvíle pri čítaní Strojára.

členovia

redakčnej rady

Foto zadná strana: M. M.

OBSAH

Editoriál	2
Ako sme ukončili prvý polrok	3
Deň učiteľov	4
Klebetník	5
Odysea tentokrát finančná	8
Školské kolo SOČ	9
Lyžiarske dobrodružstvo	14
Veľká noc netradične	16
Čas na rekapituláciu	20
Naši ex	22
Karneval fotoobjektívom	26
Malá výprava do veľkých hôr	28
Úspešní v matematike	34
Zo športu	35
Bola raz jedna trieda	36
Príbehy ukryté v knihách	38
Otestuj svoje vedomosti	40
Viete, že...	42
Omyly vzdelania	43
Stránky plné humoru	44
Riešte hlavolam SUDOKU	46
Krížovka	47

AKO SME UKONČILI PRVÝ POLROK

Náš prospech

Technické lýceum		
1.	1.B	1,73
2.	3.B	1,95
3.	4.B	1,98
4.	2.B	2,10

Logistika		
1.	3.B	1,61
2.	1.B	2,11
3.	2.B	2,19
4.	4.B	2,29

Elektrotechnika		
1.	3.A	1,87
2.	4.A	2,31
3.	2.A	2,40
4.	1.A	2,85

Mechatronika		
1.	2.A	2,06
2.	3.A	2,23
3.	2.A	2,33
4.	4.A	2,40

Mechanik nastavovač		
1.	2.B	2,59
2.	4.C	2,74
3.	3.C	2,81

Najlepšie triedy

PROSPECH					
Trieda		Priemer	Prospeli s vyznam.	PVD	Prospeli
1.	3.B LOG	1,61	1	2	1
2.	1.B TL	1,73	4	7	2
3.	3.A ELE	1,87	3	3	4
4.	3.B TL	1,95	4	3	8
5.	4.B TL	1,98	3	4	6

DOCHÁDZKA		
Trieda		Počet vymeškaných hodín na žiaka
1.	2.A ELE	44,86
2.	1.A MEC	46,00
3.	1.B TL	47,92
4.	2.B TL	48,54
5.	3.B LOG	57,25

Celkovo...

Prospeli s vyznamenanim	29
Prospeli veľmi dobre	47
Prospeli	144
Dvojky zo správania	2
Trojky zo správania	1
Počet ospravedlnených hodín na žiaka	68,66
Počet neospravedlnených hodín na žiaka	0,47
Celkový počet vymeškaných hodín na žiaka	69,14

DEŇ UČITEĽOV

28. marec. Deň učiteľov. Na Slovensku ho oslavujeme od roku 1955. Dátum 28. marec pritom nie je náhodný. V tento deň si totiž pripomíname výročie narodenia pedagóga, filozofa, spisovateľa a teológa Jana Amosa Komenského považovaného aj za učiteľa národov.

Postavenie učiteľa sa vo všeobecnosti odvíja najmä od toho, ako vníma jeho prácu spoločnosť a ako ho dokáže za jeho úsilie ohodnotiť. Učiteľia sa na Slovensku v súčasnosti netešia takej úcte a vážnosti, ako to bolo v minulosti a aká prináleží ich poslaniu a úlohe pri kreovaní nových generácií.

My sme si ale našich učiteľov pri príležitosti ich sviatku uctili. Iniciatívy sme sa chopili my najmladší – niektorí prváci. Našich pedagógov sme v pondelok 28. marca pozvali do spoločenskej miestnosti, obdarovali sme ich tulipánom a sladkosťami, ale najmä úprimnými slovami.

Z Eminho príhovoru vyberáme:

O učiteľoch sa popísalo a pohovorilo veľa pekného, ale aj kritického. O učiteľoch poznáme rôzne citáty od známych aj neznámych autorov, ale aj rôzne vtipy a paródie.

Dnes možno stojí za to pripomenúť niekoľko z nich.

Ako povedal Jan Amos Komenský: „Učiteľom hodným tohto mena je ten, ktorý vzbudzuje ducha slobodného premýšľania a rozvíja cit osobnej zodpovednosti.“ Alebo: „Učiteľia sú tí, čo používajú samých seba ako mosty, po ktorých pozývajú kráčať svojich žiakov. Potom, ako im umožnia prejsť, radostne sa uvoľnia a povzbudzujú ich znova, aby stavali svoje vlastné mosty.“

Nezabúdajme ani na tie vtipnejšie verzie z úst „poslušných“ študentov: „Najmenej toho robí pán učiteľ. Iba sedí, chodí, počúva a pozerá sa, ako my píšeme.“ V škole sa pozerám na pána učiteľa, lebo hovorí sa, že nešťastiu treba hľadiť

priamo do očí.“ „Pred vyučovaním sme sa dozvedeli, že naša učiteľka je chorá. Všetkých nás to nesmierne potešilo.“

Napriek všetkému si myslím, že každý učiteľ siaha až na dno svojich profesionálnych a ľudských hodnôt, aby ukázal správnu cestu vzdelávania tým, ktorí mu boli zverení – teda nám študentom. Verím, že snom každého pedagóga je učiť nadaných žiakov, za ideálnych podmienok, s perfektnými výsledkami, čo však nie je väčšinou možné. Byť ideálnym žiakom a vynikať vo všetkých oblastiach vzdelávacieho procesu je iste veľmi ťažké, ba priam nemožné, preto nemôže nikto

očakávať, že všetci žiaci budú nadaní a stopercentní.

Hovorím to preto, lebo váš kolektív sa venuje práve takýmto žiakom, ktorým osud nedoprial vynikať v rozumových schopnostiach, ale nesporne disponujú inými prednosťami, ktoré sa pri správnom a citlivom pedagogickom vedení môžu rozvíjať na takú úroveň, ktorá ich posunie v živote vpred. Prácu učiteľa ocení len ten, kto si toto povolanie vyskúšal aj v extrémnych

podmienkach, lebo práve v skúškach a utrpení sa zoceluje duša, zaostruje zrak, rozvíjajú ambície, a tak sa dosahuje úspech.

Na záver chcem vysloviť slová vďaky všetkým zamestnancom, pedagogickým i nepedagogickým, ktorí sa podieľajú na výchovno-vzdelávacom procese a celkovom imidži školy v súčasnosti. Ale aj tým, ktorí si už svoje roky „odkrútili“, teraz sú už dôchodcami a vychutnávajú si chvíle oddychu. Prajem nám všetkým, aby všetky dni boli ako tento, aby sme boli sami sebou, aby sme sa nebáli otvorene hovoriť o svojich problémoch. Aby sme sa všetci vedeli navzájom pochváliť za to, čo vieme, v čom sme dobrí. Ale aj naopak, nebáli sa pomenovať to, čo nám nejde, v čom zaostávame a požiadať o pomoc. Lebo len takýto vzťah nás posunie dopredu.

P., E.Ž.

KLEBETNÍK

Dnes si poklebetíme s pani profesorkou, ktorá na našej škole učí už 40 rokov predovšetkým nemecký jazyk, ale aj slovenčinu, rada spomína na detstvo prežité v Piešťanoch, ale aj rada varí, pečie, skúša nové recepty, číta klasiku i súčasnú literatúru. Áno, reč je o PhDr. Daniele Štefikovej. Chcete vedieť viac? Čítajte náš KLEBETNÍK.

Kde a v akom znamení ste sa narodili?

Narodila som sa v Piešťanoch v znamení Baran.

Na ktoré chvíle z detstva najradšej spomínate?

Najradšej si spomínam na detstvo a mládežnícke roky prežité v mojom rodnom meste, kde som absolvovala ZŠ a po nej som pokračovala v štúdiu na gymnáziu.

Aké školy ste vyštudovali?

Po maturite som si vybrala ovplyvnená mojimi kamarátkami z detstva štúdium jazykov na FFUK v Bratislave, hoci som maturovala z prírodovedných predmetov ako matematika a chémia.

Čo vás na vysokoškolskom živote najviac priťahovalo? Naopak, čo bolo na vysokoškolskom štúdiu najťažšie?

Moje vysokoškolské štúdium bolo náročné a kvalitné, pretože rozšírilo moje obzory a splnilo moje očakávania. Výučbu na katedre SJL a germanistiky garantovali vynikajúce osobnosti, ako napr.: prof. Milan Pišút, Ján Mistrík, básnik Milan Rúfus alebo prof.

Gerhard Terray a mnohí ďalší, avšak tí spomínaní zostali pre mňa nezabudnuteľní.

Odkedy a ktoré predmety učíte na našej škole?

Na našej škole pôsobím od jesene 1982, nastúpila som na školu ihneď po štátniciach a promócii, nakoľko Myjava sa nachádzala v blízkosti môjho rodiska a okrem toho sa tu vyučovala i nemčina, pretože škola mala dlhoročné družobné vzťahy s Berufsakademie v Bautzene - neďaleko Drážďan. Páčilo sa mi, že po mnohých pobytoch, najmä v severnej časti bývalej NDR, som mohla i naďalej spolu so žiakmi cestovať po Nemecku od juhu až na sever k moru. Tieto zážitky sú tak isto nezabudnuteľné. Želala by som takéto 1-2-týždňové bezplatné pobyty založené na vynikajúcich priateľských vzťahoch aj súčasným študentom školy. Niet divu, že nemčina sa stala po roku 1990 na našej škole 1. cudzím jazykom.

Čo si na vašich študentoch najviac ceníte?

Na našich priemyslovákoch si cením ich záujem o náročné odborné štúdium. Neviem, či by som ja v ich rokoch bola schopná takto sa rozhodnúť. Ja som v pätnástich určite nevedela, čo chcem a gymnázium bolo všeobecné. Naši študenti sa vždy vyznačovali

tým, že boli dobrí v odbore, ale problémy mali s jazykmi. Iba vo výnimočných prípadoch boli jazyky bezproblémové. No a samozrejme si vysoko cením otvorenú, úprimnú dušu študenta.

Naopak, čo vás vie z ich strany najviac nahnevať?

Je jasné, že učiteľ musí občas aj zdvihnúť hlas alebo voliť z pohľadu žiakov aj nepopulárne metódy a formy, ale to všetko je vždy iba pre dobro žiakov a ich kvalitné vedomosti.

Akú najväčšiu hlúposť ste počuli z úst žiaka? Určite ich bolo veľa, ale vyberte jednu - dve najvtipnejšie.

Za roky mojej pedagogickej praxe som si vypočula všelijaké hlúposti, ale nikdy som si ich nezapisovala, ani nezneužívala, takže bohužiaľ ...

Aký najzaujímavejší ťahák ste našli u žiaka a aké ťaháky ste používali ako študentka vy?

Začnem sebou. Možno mi neuveríte, ale ťaháky som nikdy nepoužívala, lebo som bola lenivá si ich robiť. Ich výroba sa mi zdala zdĺhavá, preto som sa vždy usilovala naučiť, čo bolo potrebné. Bolo to pre mňa rýchlejšie. Mojim študentom som zhabala počas písomiek rôzne formy miniťaháčikov ukrytých na všelijakých miestach, ale nerobila som nikdy z toho žiadne problémy, ak sa žiak ospravedlnil a samozrejme doučil. Dodnes stretávam svojich žiakov, ktorí spomínajú na tieto okamihy mojej detektívnej činnosti. Ešte aj po rokoch sa máme na čom zasmiať. Študentská duša je totiž nevypočítateľná.

Myslíte si, že dnešní študenti sú v niečom iní, ako ste boli pred rokmi vy ako stredoškoláci? Ak áno, v čom?

Myslím, že každá doba prináša niečo nové, čo mení mladú generáciu. A tak to má byť, veď spoločnosť a ľudstvo musia napredovať a rozvíjať sa. Nemalo by sa však zabúdať na pozitívne hodnoty, ktoré sú stabilné, konštantné a vo vývoji ľudstva

nenahraditeľné. Iste si ich vo svojom veku uvedomujete v tejto pandemickej dobe i vy mladí. Myslím na rodinu, lásku, ochotu pomáhať, priateľstvo... Skrátka ľudskosť.

Ak by ste aspoň počas jedného dňa robili hlavného poradcu ministrovi školstva, čo by ste v slovenskom školstve navrhli zmeniť?

Doba sa zmenila a mení, poznačila, bohužiaľ, negatívne aj naše školstvo. Myslím, že sme ho kedysi

nemali zlé, avšak porušilo sa i mnoho dobrého. Dnes školy nemajú dostatok financií a niekedy aj žiakov a učiteľov. Chceli sme mať moderné školstvo, ktoré sa najmä po roku 1990 neustále reformovalo, ale nie vždy sa všetko podarilo. V súčasnosti máme veľa rôznych škôl na všetkých stupňoch, ale často s nízkou úrovňou a kvalitou. Mladí odchádzajú často študovať do zahraničia, lebo sú nespokojní a čo je najhoršie, nevracajú sa domov. Ak by som mala tú možnosť niečo zmeniť, určite by to bolo poskytnutie demokratického výberu štúdia cudzích jazykov a skvalitnenie cudzojazyčného vzdelávania už od MŠ a ZŠ. Ale to je len malá čiastka všetkých problémov školstva. Situácia je všade veľmi náročná a komplikovaná.

Odbočme od témy škola. Čomu sa najradšej venujete vo voľnom čase?

Vo voľnom čase rada cestujem, milujem more a spoznávanie nových ľudí, ktorí myslia pozitívne. Veční sťažovatelia mi lezu na

nervy, lebo mi odoberajú energiu svojím ničnerobením. Okrem toho mám rada knihy v klasickej papierovej podobe, divadlo, cestopisy a samozrejme mladých, múdrych a pozitívnych ľudí.

Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo?

Rada varím, pečiem, skúšam nové recepty, ale nie som náročná vo výbere jedál. Príležitostne ochutnávam špeciality tej-ktorej krajiny, regiónu, najmä tie zdravé.

Ktoré zaujímavé krajiny či mestá ste navštívili? Kde sa vám najviac páčilo?

Cestovanie je fajn záľuba, ale je náročná finančne. Moje cesty sa konali v rámci nášho starého kontinentu - Európy. Nikdy nezabudnem na Paríž alebo Ľubl'anu, ako i mnohé iné mestá.

Máte nejakú obľúbenú knihu či film?

Knihy mám rada, ale nemám najobľúbenejšieho autora. Rada čítam klasiku i súčasnú literatúru. Je mi jedno, či je to román, básnická zbierka alebo detektívka.

Čo považujete v živote za najdôležitejšie?

Za najdôležitejšie v živote považujem zvlášť v dnešnej dobe zdravie. Preto by sme sa mali všetci o zdravie a naše telo starať, lebo iba ak je človek fyzicky a psychicky zdravý, dokáže prekonať všetky problémy ľahšie a v súčasnej dobe prežiť.

Naopak, čo by vám v živote určite nechýbalo?

V živote by mi určite nechýbalo bohatstvo. Nemyslím si totiž, že bohatstvo je hlavný zmysel života, preto nechápem tých, ktorí sa za ním bezhlavo ženú. Myslím si, že v živote sú dôležitejšie hodnoty, ako napr. zdravé deti, šťastná rodina, spoľahliví priatelia, dobré vzťahy...

Ak by bol možný prenos v čase, v akom období by ste najradšej chceli žiť?

Neviem, či by som chcela prežiť život v nejakej dávnej historickej dobe. Prežila som šťastné detstvo, mladosť, usilovala som sa vzdelávať, poctivo pracovať, veď moje povolanie bolo i je i mojím hobby, byť v živote spokojná a trochu šťastná. Nič mi

zatiaľ v živote nechýba, splnili sa mi dokonca i tajné túžby. Vždy som sa tešila, že som nezažila vojnu, hlad, utrpenie. Až obdobie pandémie vyvolalo vo mne strach a rešpekt.

Máte nejaké obľúbené miesto, kam vždy rada zájdete?

Kam sa rada vraciam? No predsa do môjho rodiska - do Piešťan, kde mám ešte blízku rodinu, známych, kde mi všetko pripomína moje detstvo, mladosť. Rada sa vraciam aj do Bratislavy a rodiska mojich rodičov – na južné Slovensko v okolí Nitra a v poslednom období cestujem často na malebnú Oravu.

Ak by ste nepracovali v školstve, aké povolanie by vás lákalo?

Povolanie učiteľky som si zvolila slobodne, aj keď mi mnohí radili čosi iné. Snažila som sa ho vykonávať poctivo a mladým odovzdať toho čo najviac. Dúfam, že sa mi to trochu podarilo. Nevieť, či by som ho chcela zmeniť, pretože každá práca má svoje plusy a mínusy. Podstatné je, aby práca prinášala človeku isté uspokojenie a naplnenie.

Na záver, čo by ste zaželi čitateľom nášho časopisu?

Čitateľom nášho časopisu želim v súčasnosti najmä veľa zdravia, šťastia v osobnom živote i v škole, pozitívny prístup k štúdiu, aby ste boli v živote úspešní a spokojní sami so sebou.

Za rozhovor ďakuje redakčná rada
Foto: rodinný album p. prof. Štefíkovej

Svet peňazí a investovania je pre nás veľká neznáma.

Niektorí z nás si 3. februára 2022 mohli vyskúšať, ako zarobiť a investovať, možno aj neprerobiť v zaujímavej hre s názvom FINANČNÁ GRAMOTNOSŤ. Počas spomínanej aktivity sme si vyskúšali rôzne investičné stratégie, ktoré boli nielen poučné, ale aj zábavné. Odborného poradcu nám

ODYSEA

tentokrát finančná

robila nielen pani profesorka Adámková, ale aj druháci z odboru logistika.

Mnohí z nás zistili, že práca s financiami je veľmi náročná a zodpovedná. V šiestich súťažných tímoch, ktoré sme vytvorili, hral každý z nás sám za seba. Úspešnými investormi sme sa stali vtedy, ak:

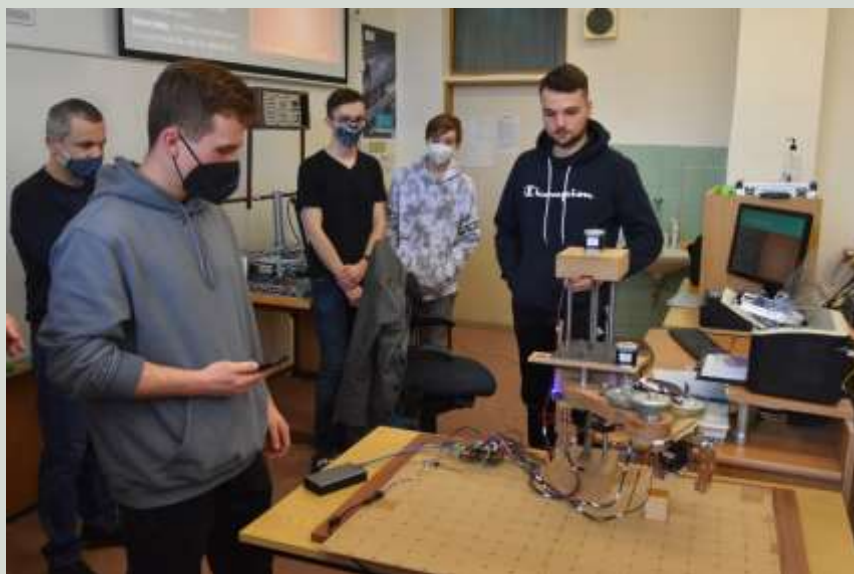
- sme vytvorili pasívny príjem minimálne vo výške 1 500 FL,
- vlastnili sme nehnuteľnosť na bývanie,
- mali sme splatené všetky úroky,
- vytvorili sme dostatočne veľký finančný majetok 30 000 FL.

Pri hre sme si v rámci náročného a komplikovaného sveta financií preverili aj naše matematické zručnosti. Na záver už len nezabudnuteľné slová Jonathana Swifta:

„Múdry človek by mal mať peniaze v hlave, nie v srdci.“

A.A., foto: M.

ŠKOLSKÉ KOLO SOČ

FEBRUÁR 2022

NAJÚSPEŠNEJŠÍ ŠTUDENTI

Veronika Vašutová	IV.B	Rekonštrukcia hlineného domu
Niko Havlík	IV.B	Projektová dokumentácia – novostavba rodinného domu
Samuel Pavelčiak	IV.A	Scara robot
Filip Pribiš, Matúš Marko	IV.A	Dopravník zo schodolezu
Filip Kachlík, Jakub Ochodnický	IV.A	Miešadlo betónu za traktor

Veronika Vašutová skončila v krajskom kole SOČ na 3. mieste. Blahoželáme!

Niektorých úspešných riešiteľov SOČ sme požiadali o krátky rozhovor.

SAMUEL PAVELČIAK

Prečo si si vybral tému Scara robot?

Túto tému som si vybral preto, lebo ma zaujala oblasť robotiky, ktorá je súčasťou odboru, ktorý študujem. Mal som taktiež záujem rozšíriť moje vedomosti v oblasti programovania.

SCARA robot zobrazený spredu a z boku

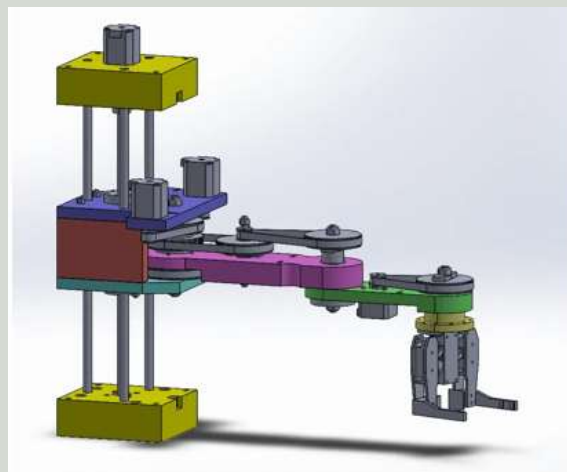
Skladanie konštrukcie →

Ako si postupoval pri tvorbe tvojej práce SOČ?

Pri tvorbe mojej práce SOČ som si najprv zhrnul a vyhľadal potrebné informácie, vďaka ktorým som sa následne mohol odraziť a mohol som tak urobiť svoj prvý krok. Vzápätí bolo potrebné objednať všetky potrebné komponenty k Arduino. Skúšal som programovať pohyby samotných motorčekov. Postupne som začal vytvárať predbežné návrhy konštrukcie. Taktiež neskôr došlo k prvým krokom vo výrobe ramien. Zároveň som sa snažil napredovať aj v zložitejších programoch a v schopnosti ovládať viac motorčekov. Neskôr sa k tomu pridali aj koncové spínače a ovládanie krokových motorov pomocou aplikácie cez Bluetooth modul, ktorej postup vývoja som si musel taktiež naštudovať. Postupným zlepšovaním programu a výrobou častí robota sa začal robot konštruovať do výslednej podoby. V konštrukcii aj v programe bolo treba postupom času doladiť viac a viac vecí. Našťastie sa všetko podarilo podľa plánu.

Čo bolo pri písaní a tvorbe tvojej práce SOČ najťažšie?

Pri písaní práce bolo najťažšie dodržať všetky pravidlá, podľa ktorých sa treba riadiť pri písaní dokumentácie. Tvorba mojej práce SOČ ma prekvapila vzhľadom na náročnosť vo viacerých oblastiach. Tie zahŕňajú náročnosť navrhovania častí robotického ramena spolu s výpočtami, ktoré

nám slúžili pre určenie dĺžky remeňov a počtu zubov remeníc. Najzložitejší bol vývoj aplikácie spolu s programom.

Čím ťa obohatila tvoja práca SOČ?

Moja práca SOČ ma obohatila novými vedomosťami v oblasti programovania, vývoja aplikácie pre mobilné zariadenie a predstavy, čo všetko zahŕňa návrh a výroba konštrukcie robotického ramena. Taktiež som sa naučil pomocou schém dostupných na internete, ako zapájať rôzne komponenty do Arduina, ktoré využívam v mojej práci.

Kam tvoje kroky povedú po skončení štúdia na SPŠ Myjava?

S veľkou pravdepodobnosťou na Žilinskú univerzitu. Mám vyhladené dve fakulty, na ktoré som si podal prihlášky. Fakulta informatiky a riadenia, na ktorej mám záujem študovať informačné a sieťové technológie. Druhá v poradí je fakulta elektrotechniky a informačných technológií, ktorá ma zaujala študijným programom automatizácia.

Prostredie aplikácie ↑

MATÚŠ MARKO, FILIP PRIBIŠ

Prečo ste si vybrali tému Dopravník zo schodolezu?

Zaujalo nás využitie vyradenej techniky, v našom prípade starého schodolezu vyrobeného v roku 2008. Zároveň to bola pre nás výzva zoznámiť sa so starým zariadením a dať mu nový význam a priviesť ho k novej funkcii ako výučbovú pomôcku, ktorá je riadená pomocou PLC a HMI.

Ako ste postupovali pri tvorbe vašej práce SOČ?

Najskôr sme rozobrali schodolez z paneláku, kde už nemal využitie, po preprave do školy sme rozobrali samotnú stoličku a odstránili pre nás

nepotrebné časti, čiže nám zostala len kostra. Odstránili sme batérie a základovú dosku a pripravili sme podmienky na ovládanie pomocou PLC. Potrebovali sme pochopiť a zistiť, ako niektoré časti pôvodnej stoličky fungujú, a tak sme to zistili pomocou Raspberry Pi (konkrétne sa jednalo o Encoder). Taktiež sme si

vyskúšali sklon stoličky pre prípadné náklony koľajnice pomocou druhého elektromotora. Návrh programu nám zabral asi najviac času kvôli nelogickým chybám, ktoré PLC nebral za správne, pretože výstup bol už použitý o riadok vyššie, a preto keď sme ho použili znova, tak nám síce ukazovalo, že je zapnutý výstup, ale reálne bola na výstupe logická 0. Medzi posledné práce na tomto projekte môžeme zahrnúť návrh stola,

osadenie koľajnice a následné pripojenie všetkých prvkov a ich komunikáciu pomocou PLC.

Čo bolo pri písaní a tvorbe vašej práce SOČ najťažšie?

Najťažšie bolo navrhnutie programu a správne nastavenie HMI panelu, ďalšou celkom problematickou vecou bolo osadenie koľajnice. Problém pri práci sme mali aj pri programovaní Arduina kvôli nekvalite výrobku a jeho lacnému prevedeniu.

Čím vás obohatila vaša práca SOČ?

Programovať PLC s využitím funkcií a datablokov. Nakonfigurovať HMI panel, aby sme pomocou neho ovládali PLC. Naučili sme sa základy programovania Arduina a Raspberry Pi. A taktiež sme sa naučili pracovať v tíme.

Kam vaše kroky povedú po skončení štúdia na SPŠ Myjava?

Po ukončení štúdia pôjdeme obidvaja na vysokú školu.

VERONIKA VAŠUTOVÁ

Prečo si si vybrala tému Rekonštrukcia hlineného domu?

Pochádzam z dediny Brestovec, ktorá je známa hlavne typickými kopaničiarskymi chalupami. V jednej takej vyrastala moja mamina a ešte stále táto hlinená skromná chalúpka stojí na našom pozemku. Nechcela som vymýšľať nové projekty, ale chytila som sa toho, čo už je postavené a v budúcnosti využiteľné.

Ako si postupovala pri tvorbe práce SOČ?

Keďže sa jedná o reálnu stavbu, v prvom rade som ju musela celú zmerať. Potom nasledovalo vykresľovanie do programu a riešenie rekonštrukcie. Túto prácu som robila počas praxe, takže som dostávala aj odborné rady od profesionála. Nakoniec som spísala technickú správu, ktorá je povinná ku každej stavbe. Všetko sa vytlačilo a SOČ bola na svete.

Čo bolo pri písaní a tvorbe tvojej práce SOČ najťažšie?

Moja práca nebola mojim spôsobom ťažká, keďže som mala pri sebe učiteľku, ktorá s takýmito prerábkami pracuje a vedela mi pomôcť. Bola skôr pre mňa unavujúca, keďže vykresliť, hľadať informácie a písať o stavbe zaberie študentovi stavbárovi-laikovi aj niekoľko mesiacov.

Čím ťa obohatila tvoja práca SOČ?

Určite novými informáciami ohľadom stavebníctva a počas praxe som sa naučila robiť v novom programe, ktorý urýchlil moju prácu SOČ.

Kam tvoje kroky povedú po skončení štúdia na SPŠ Myjava?

Vybraté mám fakulty na Stavebnej univerzite VUT v Brne a ak sa mi zadarí na prijímacích skúškach, tak by som sa v budúcnosti rada venovala environmentálnym stavbám.

LENKA SIVÁČKOVÁ

Prečo si si vybrala tému Zateplenie rodinného domu s výmenou okien?

Pretože išlo o náš rodinný dom, ktorý už má svoj vek, steny prepúšťajú veľa tepla, rovnako ako aj drevené okná. Z tohto dôvodu som riešila zateplenie plochej strechy a výmenu okien.

Ako si postupovala pri tvorbe tvojej práce SOČ?

Najskôr som si prešla termokamerou celý dom a videla som, na ktorých stenách mi uniká najviac tepla. K tomu som potom vypracovala projekty a sprievodnú správu.

Čo bolo pri písaní a tvorbe tvojej práce SOČ najťažšie?

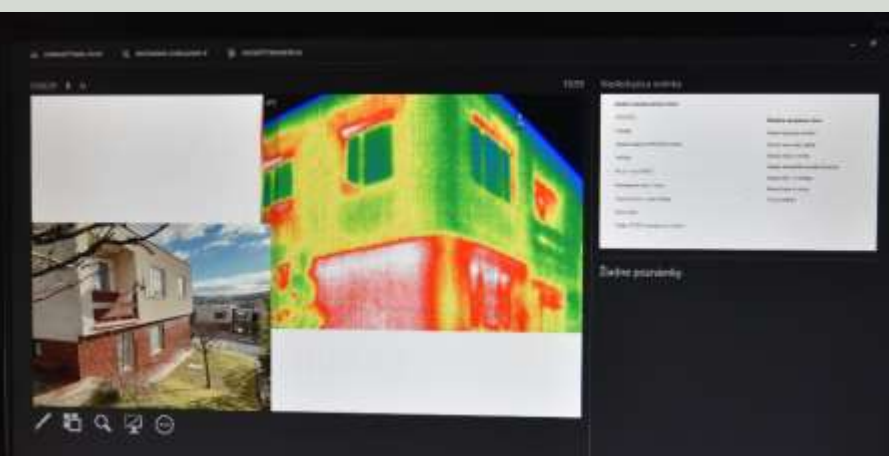
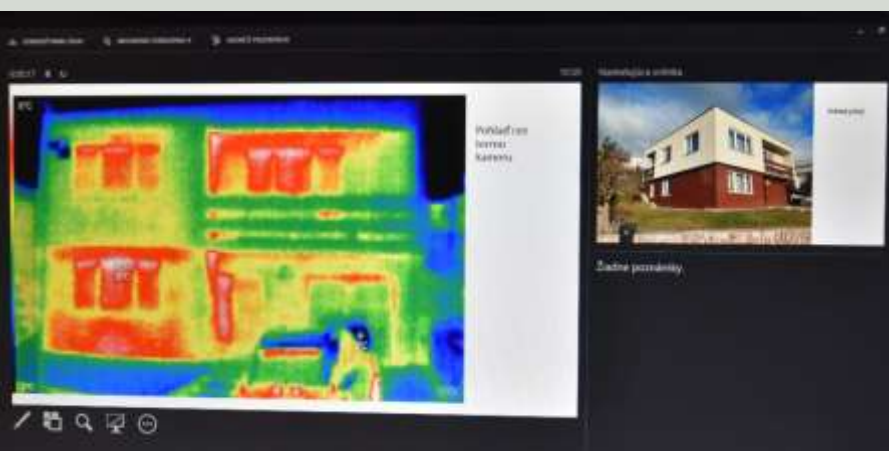
Napísanie sprievodnej a technickej správy. Bolo tam veľa detailov, s ktorými mi našťastie pomohla odborná prax absolvovaná na začiatku 4. ročníka.

Čím ťa obohatila tvoja práca SOČ?

Je to taká ukážka, ako sa dajú teoretické poznatky využiť v praxi. Ani poskladať projekty vás hocikde na škole nenaučia.

Kam tvoje kroky povedú po skončení štúdia na SPŠ Myjava?

Na vysokú školu neplánujem ísť. Rada by som pomáhala tatinovi v kancelárii kreslením výkresov a potom uvidím čo ďalej.

LYŽIARSKE DOBRODRUŽSTVO

Nedeľa. 20. február 2022. Stretávame sa pred školou nabalení lyžami, lyžiarkami, prilbami... Najskôr povinné testovanie. Verdikt – všetci sme negatívni, zdraví ako rybičky. Môžeme vyraziť. Teda až po vyriešení menších problémov s liekmi

či kartičkou poistenca. Ale už naozaj vyrážame. Smer Veľká Rača.

Cesta ubieha veľmi rýchlo. Ani sa nenazdáme a vystupujeme. Batožinu a lyže naložíme na

ratrák a my sa hore k chate vyvezieme lanovkou. Rozdelíme sa do izieb, vybalíme, naobedujeme a už nás čaká prvé lyžovanie spojené s rozdelením do družstiev. Najlepších lyžiarov vedie p. prof. Podrazil, druhej skupine šéfuje p. prof. Grečný a tretiu skupinu si pod svoje ochranné krídla berie p. prof. Mihaljevič.

Lyžovačku si užívame. Naši inštruktori nás usmerňujú užitočnými radami. Ku koncu už celkom v pohode lyžujú aj tí, ktorí predtým s týmto športom nemali takmer žiadne skúsenosti.

Kocky sú hodené. Naše lyžiarske dobrodružstvo začína. Nabiehame na denný režim s budíkom o 7.00 hod. O 7:30 hod. už máme nachystané raňajky. Posilnení vyrážame na svahy, potom obed, ešte popoludňajšie lyžovanie, večera a oddych. V stredu večer k nám na besedu prichádzajú horskí záchranári. Ich rozprávanie je zaujímavé, ale aj poučné.

Ale všetko má svoj koniec. Aj náš kurz lyžovania. V kalendári sviety dátum 25. február 2022. Je piatok a nás už čaká len dopoludňajšie lyžovanie. Poobede sme už zbalení a pripravení na cestu. Tá sa trochu posunie, pretože niektoré dievčatá si zabudnú hore na chate lyže. Musia sa vyvieť lanovkou a zlyžovať svah. Domov prichádzame unavení, ale spokojní a plní zážitkov z celého týždňa. Ako sme s kamarátmi skonštatovali, lyžiarsky kurz by sme si spokojne zopakovali ešte raz.

Text: prváci, foto: Mgr. Podrazil, Mgr. Mihaljevič + Dianka Láslová

VELKÁ NOC NETRADIČNE

Veľká noc. Veselé a pestrofarebné sviatky jari prinášajúce rozmanité tradície. Významný kresťanský sviatok spojený s oslavou zmŕtvychvstania Ježiša Krista.

O tradičných veľkonočných zvykoch u nás v minulosti i v súčasnosti sme na stránkach nášho časopisu už písali. Tentokrát vám prinášame ochutnávku tých zahraničných. Pre nás niekedy až netradičných.

• Francúzsko

Vo Francúzsku v meste Haux sa každý rok na Veľkonočný pondelok na hlavnom námestí pripravuje gigantická omeleta pre 1000 ľudí. Použije sa na ňu 4500 vajíčok. Podľa histórie na tomto mieste Napoleonovi zachutili vajíčka tak, že si na ďalší deň objednal omeletu pre celú svoju armádu. Mesto si to takýmto spôsobom pripomína.

• Taliansko

Veľká noc je v Taliansku vnímaná ako náboženský sviatok, ale aj tu sa nájdú zaujímavé a netradičné zvyky.

◀ Sicília

Na Sicílii je výnimočný sviatok *Abballu de daivuli*, kedy ľudia majú na sebe rôzne desivé masky zo zinku, ktoré reprezentujú diabla a oblečenú majú červenú róbu. Tí, ktorí sú oblečení za diablov, obťažujú, naháňajú a chytajú nové „duše“. Čo znamená, že chytená duša musí kúpiť diablovi drink ešte pred večerom. Vtedy príde Panna Mária a zmŕtvychvstalý Kristus spolu s anjelmi a odoženú diablov.

◀ Rím

V Ríme si počas Veľkej noci pápež pripomína Krížovú cestu, ktorá vedie na Koloseum, kde je horiaci kríž, ktorý žiari dod'aleka. Najdôležitejšie omše týchto sviatkov sa konajú v sobotu večer a na Veľkonočnú

nedeľu. V nedeľu sa na námestí pred bazilikou sv. Petra zhromaždí množstvo ľudí, ktorí čakajú, kým pápež vykoná slávnostnú omšu a z balkóna kostola udelí svetu známe požehnanie URBI ET ORBI, čo v preklade znamená mestu a svetu.

◀ Florencia

Obyvatelia Florencie už po 350 rokov usporadúvajú slávnosť známu ako *Scoppio del Carro* čiže „výbuch vozíka“. Krásne ozdobený vozík vybavený petardami je vedený ulicami mesta ľuďmi vo farebných

kostýmoch z 15. storočia. Potom sa zastaví pred katedrálou Santa Maria del Fiore. Arcibiskup počas veľkonočnej omše zapáli rozbušku rakety v podobe bielej holubice, ktorá sa na oceľovom lanku presunie von k vozíku a vyvolá ohňostroj. Pôvod tohto zvyku, ktorého účelom je zabezpečiť krajine bohatú úrodu a šťastie, siaha až do obdobia prvej krížovej výpravy.

• Nórsko

Veľká noc je pre Nórov ideálnym časom na prečítanie kriminálnych románov, ktoré tamojší vydavatelia skutočne vydávajú pod špeciálnym označením veľkonočné thrillery. Sú známe ako *Paaskekrimmen*. Táto tradícia bola údajne zahájená v roku 1923, kedy vydavateľ kníh propagoval svoj nový

kriminálny román na predných stránkach novín.

• Grécko

◀ Korfu

Na gréckom ostrove Korfu sa počas Veľkej noci v sobotu v doobedňajších hodinách vyhadzujú na ulicu z okna hlinené riady, hrnce a džbány. Tento zvyk má zabezpečiť úrodu a hojnosť v novom roku.

• Bermudy

Na Veľký piatok na Bermudách jedia koláče z tresky aj sladké koláče. Najčastejšie v tento deň vytvárajú vlastné lietajúce šarkany a chodia si ich púšťať. Vysvetlenie tejto tradície je skutočne originálne. Britská učiteľka sa snažila miestnym vysvetliť v nedeľnej škole, ako sa Ježiš Kristus z kríža

dostal do neba. Na vysvetlenie vytvorila lietajúceho šarkana, ktorého konštrukcia má tvar kríža. Tak vznikla tradícia púšťania šarkanov, ktoré sú väčšinou vyrábané z dreva, farebného hodvábneho papiera s dlhými povrazmi a chvostom.

• Írsko

V Írsku je Veľká noc obdobím pôstu a modlitieb. Tradičné veľkonočné jedlo je tam pórová polievka a pečené jahňacie mäso. Vajíčka znesené na Veľký piatok sa označujú krížikom a každý Ír zje jedno takéto vajce počas Veľkonočnej nedele.

• USA

V USA sa podobne ako inde na svete maľujú vajíčka. Zaujímavá však je udalosť *Easter Egg Roll*, ktorá sa uskutočňuje na trávniku pred Bielym domom už od roku 1878.

Americký prezident pozve deti a tie hľadajú ukryté čokoládové vajíčka na záhrade. Vajíčka schováva takzvaný veľkonočný zajačik.

• Kanada

V Kanade majú pravdepodobne najväčšie veľkonočné vajce na svete. Je v mestečku Vergeville v Alberte. Bolo postavené k stému výročiu Kráľovskej jazdnej horskej polície, volá sa PYSANKA a je zdobené prírodnými symbolmi. Názov pochádza z ukrajinčiny a dekorácie na ňom sú urobené tradičnou ukrajinskou technikou s použitím vosku. Vajíčko je 9 metrov dlhé a váži 2,5 tony.

• Švédsko

Deti vo Švédsku si na Veľkonočnú nedeľu obliekajú staré oblečenie, aby sa z nich stali veľkonočné bosorky, potom chodia z domu do domu a vymieňajú svoje kresby a maľby za sladkosti.

• Španielsko

Španieli Veľkú noc volajú *Semana Santa*, čiže Svätý týždeň. Oslavy sa začínajú Kvetnou nedeľou a vrcholia vo Veľkonočný pondelok. Počas týchto dní sa v centrách miest zastaví hromadná doprava a ľudia vyrazia do ulíc, aby si pozreli pouličné predstavenia so stredovekými motívami. V španielskych mestách vidieť procesie, čiže sprievod kajúcnikov s vysokými kužeľovitými čiapkami. Za kajúcnikmi kráčajú chlapci s vysokými sviečkami a hlavný motív celého sprievodu sú bohato zdobené nosidlá s Kristom či inými postavami v životnej veľkosti. Krčmy, vinárne i reštaurácie sú plné ľudí, kde sa schádzajú s priateľmi či známymi.

• Fínsko

Hlavnú úlohu počas veľkonočných osláv zohrávajú deti. Tie sa oblečú do tradičných krojov alebo do rôznych farebných šiat a tváre si namaľujú bielou farbou s červenými líčkami. Do rúk dostanú čarovné paličky a košík alebo pohár, do ktorého budú žobrať o peniaze a sladké odmeny. Takto v skupinkách chodia po uliciach a oslovujú aj cudzích ľudí. Dospelí sa k nim pridávajú až v podvečerných hodinách, keď najmä v západnej časti krajiny robia vonku veľké ohne, aby vyľakali čarodejnice, ktoré sa okolo nich motajú od Veľkonočného piatku.

• Guatemala

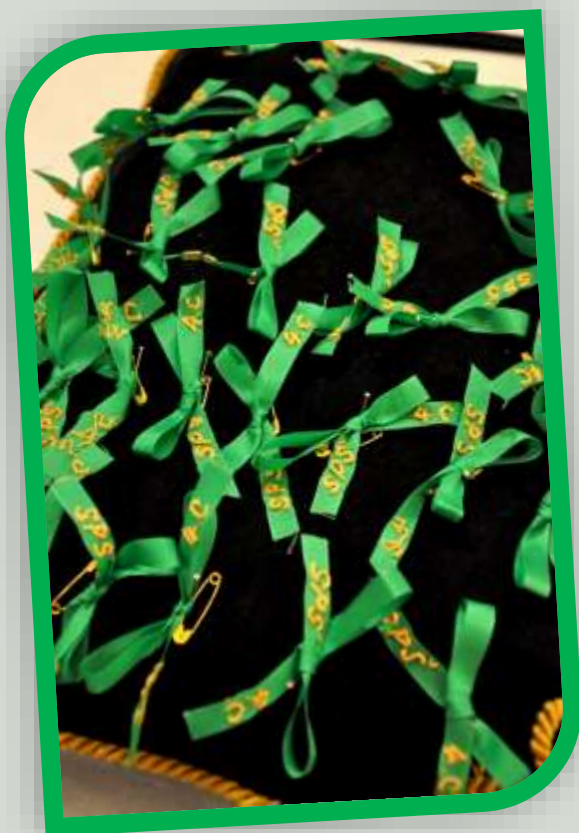

Nádherne, dokonale prepracované koberce sú výsledkom niekoľkotýždňových príprav miestnych obyvateľov na Veľkú noc. A keď už konečne dorazí, položia ich na chodník, ktorý vedie do kostola. Následne po ňom kráčajú masy ľudí, ktorí smerujú na omšu.

zostavil: P., foto: internet

Čas na rekapituláciu

Po dvoch rokoch zrušených maturitných skúšok sme si v marci 2022 opäť preverili naše vedomosti zo slovenského a anglického jazyka a niektorí aj z matematiky formou maturitných testov a slohových prác. Ako sme ich zvládli? Zatiaľ netrpezlivo čakáme na výsledky. Medzitým finišujeme s prípravami na praktickú a ústnu časť maturitnej skúšky.

Jedno je však isté. Naše stredoškolské štúdium sa blíži ku koncu. A to je čas na krátku rekapituláciu. Na čo budeme najradšej spomínať? Na príjemné a často aj zábavné chvíle so spolužiakmi. Na spoločné výlety, triednu grilovačku, prechádzky na zmrzlinu počas horúcich júnových dní. Nezabudneme ani na športové dni a turnaje, keď sme vo volejbale, basketbale či florbale hájili farby našej triedy. V pamäti nám utkvie aj lyžiarsky kurz, exkurzie, karneval, autosalón a tiež návšteva divadla.

Naše spomienky budú patriť aj tým pedagógom, ktorí nás veľa naučili, odovzdali množstvo praktických skúseností a rád. Mali s nami

trpezlivosť, aj v zložitom období dištančného štúdia prejavili ochotu, ústretovosť a tvorivosť. Nezabudneme ani na čas strávený v školskom internáte.

Tí šikovnejší z nás budú spomínať aj na jazykové a matematické olympiády, rôzne súťaže a projekty. Za všetky spomeňme aspoň zopár - Best in English, Stredoškolská odborná činnosť, Mladý mechatronik, ZENIT, iBobor, SYGA, jazyková olympiáda (slovenský, anglický a nemecký jazyk), programy Erasmus⁺, Interreg SK-CZ. Svoju kreativitu niektorí z nás využili i pri tvorbe školského časopisu.

Do našej pamäti sa uložili aj spomienky na imatrikulácie, vianočné posedenia triedy, spoločnú oslavu 70. výročia založenia školy, duely priemyslovky s Gymnázium Myjava, ktoré sa konali v Dome kultúry Samka Dudíka v Myjave pod názvom GYMY verzus SPŠ. Aj v poslednom menovanom podujatí niektorí z nás vystupovali ako súťažiaci alebo v rámci sprievodného programu.

Trošku nás mrzí, že z dôvodu platných protipandemických opatrení sme nemohli mať stužkovú slávnosť.

Máme svoje sny, túžby, plány do budúcnosti. Po skončení strednej školy viacerí z nás chcú pokračovať v štúdiu na vysokých školách, predovšetkým s technickým alebo ekonomickým zameraním. Iní sa zas chystajú priamo do zamestnania.

Najskôr však musíme zvládnuť ďalšie časti skúšky dospelosti – maturity. Držte nám palce, aby sme do skutočného sveta dospelých vykročili tou správnou nohou a našli šťastie v osobnom i pracovnom živote.

Onedlho sa s myjavskou priemyslovkou rozlúči 11 dievčat a 50 chlapcov – študentov 4. ročníka študijných odborov mechatronika, elektrotechnika, logistika, technické lýceum a mechanik nastavovač.

Stalo sa už tradíciou, že na stránkach školského časopisu prinášame rubriku približujúcu osudy a názory bývalých študentov našej školy. Tentokrát vám predstavíme bývalú študentku, ktorá už 23 rokov žije v Španielsku, pracuje vo veľkej medzinárodnej spoločnosti, venuje sa tiež jaskyniarstvu, fotografovaniu, potápaniu.

Zoznámte sa, prosím,
p. MARTINKA MICHALCOVÁ.

NAŠI EX

Pamätáte sa, čo pred rokmi rozhodlo, že ste si po skončení ZŠ vybrali práve myjavskú priemyslovku?

Pamätám si to úplne presne... Nemala som ani poňatie, kam ísť na strednú školu, tak som išla tam, kam išli moje kamarátky zo základnej školy.

V ktorých rokoch a aký študijný odbor ste študovali na SPŠ Myjava?

V rozmedzí rokov 1994 a 1998, študijný odbor technicko-informatické služby.

Ako spomínate na vaše stredoškolské časy?

Juuuj, zo mňa bola veľká nezbeda a rebelka, takže radšej nebudem zachádzať do detailov, nebola by som práve najlepším príkladom pre súčasnú študujúcu mládež.

Ako s odstupom času hodnotíte úroveň SPŠ Myjava?

Ja som plne presvedčená, že úroveň SPŠ je veľmi vysoká. V súčasnosti pracujem vo veľkej medzinárodnej spoločnosti a pracujem aj s ľuďmi približne v mojom veku, ktorí získali stredoškolské vzdelanie v iných krajinách. Hlavne tu vidím ten rozdiel (a pripomínam, že som nebola žiadna vzorná študentka a aj napriek tomu sa toho na mňa veľa "nalepilo").

Myslíte si, že sa dnešní stredoškoláci líšia od tých počas vášho štúdia?

Vzhľadom na to, že nežijem na Slovensku, tak môžem porovnávať len s mládežou v krajine, kde sa nachádzam, a to je Španielsko. Rozdiel je tým pádom aj kultúrny. Ale logicky sa líšiť musia, doba sa veľmi zmenila, mladí ľudia majú úžasné

možnosti!

Pamätáte sa ešte na školský časopis Strojár?

Akoby som si nepamätala ... Istý čas som bola dokonca jeho šéfredaktorkou!

Štúdium na ktorej vysokej škole ste si vybrali po absolvovaní maturitných skúšok?

Môj pôvodný úmysel bol ísť študovať masmediálnu komunikáciu na Univerzitu Konštantína Filozofa v Nitre. Ale moja túžba po cestovaní a spoznávaní nových krajín a ľudí bola silnejšia, takže keď sa mi naskytla možnosť vycestovať, hneď som ju využila.

Čo bolo na štúdiu najľahšie a naopak, čo vám spôsobovalo najväčšie problémy.

Najľahšie boli slovenský jazyk a literatúra, španielčina... Najťažšie technické kreslenie a matematika.

Kam vás životné osudy zaviedli po skončení strednej školy, kde ste pracovali a pracujete v súčasnosti

a tiež žijete?

Neprešiel ani rok od maturity a už som cestovala najskôr po Európe, neskôr špeciálne po Španielsku, kde som sa nakoniec usadila, konkrétne v Comunidad Valenciana. Vtedy som ešte netušila, že Valencia bude mojím domovom možno po zvyšok môjho života. Táto oblasť je známa nekonečnými citrusovými sadiami (hlavne pomaranče a mandarinky), tým pádom som mala tú česť spoznať úplne celý proces pestovania, zberu, skladovania, predaja, vývozu do zahraničia, dopravy...

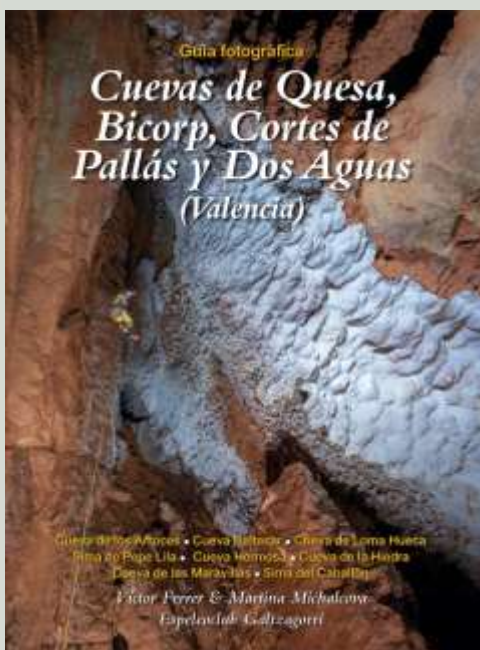
Čo je konkrétnou náplňou vašej poslednej práce?

Stále sa venujem vývozu ovocia a zeleniny do európskych supermarketov, už 15 rokov som koordinátorka kamiónovej dopravy (chladiarenske návesy na prepravu potravín). V súčasnosti môžete nájsť naše produkty napríklad v Lídlí.

Uvažovali ste o tom, že sa vrátite žiť na Slovensko? V čom je život v Španielsku iný ako na Slovensku?

Tak zatiaľ návrat na Slovensko neplánujem, ale ako sa hovorí: “Jeden nikdy nevie.” Ja som veľmi zvyknutá na španielsku mentalitu a celkovo na život tu, predsa len v septembri bude 23 rokov, odkedy tu žijem. Keď prídem na Slovensko, tak sa cítim ako “turista”, reči síce rozumiem, ale mnohé veci nechápem. Ak by som chcela vymenovať rozdiely medzi životom v Španielsku a na Slovensku, tak by som určite napísala slušný zoznam. Ale spomeniem aspoň také základné rozdiely. Španieli su uvoľnenejší, otvorenejší, priateľskejší ... Život si viac užívajú, nestresujú sa tak ako my (tu je vidieť moju slovenskú výchovu, slovenské korene; som zodpovednejšia ako oni a tým pádom sa stresujem viac ako oni). Každopádne, máme sa od nich čo učiť, ale aj oni od nás.

Počuli sme, že ste napísali knihu. O čom je, ako vznikala a kedy vyjde?

Tu chcem upresniť, že ja som len jeden z autorov. Kniha patrí do kolekcie Mediterranean Caves od známeho španielskeho jaskynného fotografa Victora Ferrera. Je to skôr “sprievodca”, kde sa čitateľa snažíme zoznámiť s krásami podzemného sveta v našej oblasti (konkrétne v La Canal de Navarres).

Venujem sa jaskyniarstvu, takže je jasné, prečo táto tematika. Úprimne povedané, bolo s tým veľmi veľa práce, pretože sa zameriavame na kvalitné fotografie. Z toho vyplýva, že máme so sebou veľa materiálu, ktorý treba dostať pod zem. Na to samozrejme treba ovládať jaskyniarske techniky zlaňovania, treba byť fyzicky aj psychicky pripravený na mimoriadne drsné

a nebezpečné prostredie. Kniha je už na svete, vyšla začiatkom februára tohto roka.

Pri náročnej práci vám asi veľa voľného času nezostáva. Ale ak si ho predsa nájdete, čomu sa najradšej venujete?

Ako som už skôr spomínala, venujem sa jaskyniarstvu a často sa smejem, že celý môj svet sa točí len okolo toho. Patrím do jaskyniarskej federácie tu v Comunidad Valenciana, mojou úlohou je organizácia konferencií, účasť na kongresoch, celkovo korektné šírenie informácií medzi ostatnými španielskymi, ale aj zahraničnými jaskyniarskymi federáciami. Určite nesmiem zabudnúť spomenúť, že sa rada venujem fotografovaniu prírody (samozrejme hlavne jaskýň), v poslednej dobe ma veľmi oslovila fotografia 3D. Zároveň to, že žijem pri mori, logicky ovplyvnilo môj vzťah k nemu, som osoba zvedavá, priam kuriózna, takže ako inak, mám rada potápanie. Zároveň som veľký milovník áut, hlavne terénnych. Vďaka

tejto záľube spoznávam prírodu z iného uhla, ono ide veľmi ruka v ruku - jaskyniarstvo a dobré auto (často treba jaskyne dlho hľadať alebo ťahať ťažký materiál po horách).

Čo považujete v živote za najdôležitejšie?

Možno to bude zniet' ako "otrepaná" fráza, ale samozrejme zdravie. Len nedávno som utrpela pomerne vážny úraz pri zlaňovaní vodopádu, takže presne viem, čo má v živote naozajstnú hodnotu. Našťastie všetko dobre dopadlo a nebude to dlho trvať a ja budem znova šťastná v mojich milovaných jaskyniach. A ešte niečo považujem v živote za mimoriadne dôležité! A to sú dobré medziľudské vzťahy!

Na záver - čo by ste zaželeli súčasným študentom, prípadne profesorom priemyslovky?

Buďte tak trochu viac Španieli... Uvoľnite sa a užívajte si život! Cestujte! Nebojte sa!

Za rozhovor ďakuje a všetko dobré želá redakčná rada školského časopisu

Foto: rodinný album M. Michalcová

KARNEVAL

FOTOOBJEKTÍVOM

MALÁ VÝPRAVA

DO VEĽKÝCH HÔR

Dovoľte mi, aby som sa s vami podelil o nezabudnuteľné cestovateľské zážitky. Rád spomínam najmä na našu zaujímavú cestu po Strednej Ázii.

Najskôr zopár faktov o našej výprave: Celé putovanie trvalo dva mesiace – od polovičky júna do polovice augusta roku 2019.

Vyrážali sme zo Slovenska a pokračovali cez Maďarsko, Srbsko, Bulharsko, Turecko, Gruzínsko, Azerbajdžan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgizsko, Kazachstan, Rusko, Lotyšsko, Litvu, Poľsko a domov na Slovensko.

Putovania sa zúčastnili 3 osobné autá s posádkami – dohromady 12 ľudí. Precestovali sme približne 18 000 km a navštívili 15 štátov.

A ako to celé prebiehalo? Auto sa na dva mesiace stalo našim domovom - obývačkou, spálňou, kuchyňou i kúpeľnou. Nocľahy sme riešili väčšinou v autách v prírode či v zastrčených častiach miest, aby sme nikomu „nebili“ do očí. Vozidlá sme mali prispôbené na spanie a zvyšok posádky si stavali stany. Nachádzali sme sa v Strednej Ázii, tak nám počasie prišlo na spanie vonku.

Ubytovanie sme si zaistili asi raz za dva týždne – aby sme si oprali a užili si posteľ. Varili sme si z vlastných slovenských zásob, ale ak to bolo čo len trochu možné, využili sme miestne reštaurácie a vývarovne. Ochutnávali sme rôznorodé dobroty, polievky, mäso či miestny chlieb. Tankovali sme LPG a benzín. V niektorých krajinách však boli možnosti tankovania obmedzené.

AZERBAJDŽAN

Časť posádky – tá, ktorá mala viac dovolenky a prázdnin – cestovala už zo Slovenska. Tu som bol aj ja s mojím tatom. Ďalší za nami prileteli do Baku – hlavného mesta Azerbajdžanu.

Keď sme sa všetci konečne stretli a zvitáli, obdivovali sme spoločne krásy hlavného mesta. Je to veľmi staré a historické mesto – prvé písomné zmienky sú spred 5 000 rokov. Je tu zladená stará časť mesta s novou modernou výstavbou. Krajina má veľké zásoby ropy, a tak hlavné mesto je ukážkou modernej architektúry – od mrakodrapov až po moderné centrá.

TURKMENISTAN

Prechod z Azerbajdžanu do Turkmenistanu sme absolvovali na trajekte. Plavili sme sa cez Kaspické more. Lístky na trajekt sme si kupovali až v prístave – neexistuje totiž žiadny predpredaj online. Vzhľadom na to, že 3 dni fúkal silný vietor a boli vysoké vlny, trajekty nejazdili. V Kaspickom mori plávajú totiž len veľké riečne lode, vyrobené v bývalej Juhoslávii, a tie nedokážu plávať vo veľkých vlnách. Naš dátum odchodu bol stále v nedohľadne. Spolu s nami tu čakalo na preplavenie cez Kaspické more niekoľko stoviek kamiónov smerujúcich do Kazachstanu a Turkmenistanu. Nakoniec sme na parkovisku v prístave strávili v 40-stupňových horúčavách 4 dni. Ale dočkali sme sa odchodu. Plavili sme sa na nákladnom trajekte spolu s kamiónmi do Turkmenistanu. Plavba trvala 20 hodín. Kam oko dovidelo, bolo vidieť z vody vytŕčajúce ropné veže. My, ako správni Slováci, sme „vopchali“ hlavu všade (veď čo už máte robiť tých 20 hodín). Tak sa nás ujal jeden dôstojník posádky, ktorý nám ukázal komplet strojovňu – lodné motory, skrutky, dielne kompletne

vybavené na opravu strojov počas plavby. Dostali sme sa aj na kapitánsky mostík. O polnoci ďalšieho dňa sa pred nami črtali krásne osvetlené obrysy prístavu v Turkmenistane.

Vybavenie všetkých dokladov spojených so vstupom do krajiny trvalo asi 5 hodín. Do krajiny sú potrebné víza. My sme si vybavili tranzitné víza. Boli sme preto obmedzení časom – na prejazd týmto štátom sme mali 5 dní. Víza do Turkmenistanu nie je jednoduché

získať, my sme ich našťastie dostali. Turkmenistan je veľmi uzatvorená krajina pod nadvládou diktatúry prezidenta. V tomto štáte je zákaz fotiť verejné, vojenské a vládne budovy. Je podobne ako Severná Kórea policajným štátom.

Hlavné mesto Ašchabat je prepychové mesto, vystavané z bieleho mramoru. Dokonca aj obrubníky na chodníkoch boli mramorové! Len málo ľudí si však môže dovoliť v tomto meste žiť. Nazýva sa preto aj mestom duchov. Všade sú policajti, perfektne čisté ulice a nehorázne ceny za ubytovanie. V tomto meste sa na nás „zavesila“ aj tajná polícia, ktorá nás sledovala celou krajinou až k hraniciam s Uzbekistanom. Po odchode z hlavného mesta sme prechádzali púšťou Karakum. Karakum má

rozlohu 350 000 km², čo zodpovedá veľkosti Nemecka. Je to piesočnatá púšť. Pri prejazde púšťou sme mali celkom šťastie - bolo väčšinou zamračené, takže tam nebola taká horúčava a dalo sa tam ako-tak vydržať. Vonkajšia teplota však bola i tak okolo 38

stupňov Celzia. V tejto časti Turkmenistanu sme sa v púšti boli pozrieť na Darvazu – nazývanú i brána do pekla. Je to prepadnutý plynový vrt s priemerom 70 metrov a hĺbkou 20 metrov, v ktorom horí unikajúci plyn. Pôvodne mal plyn z krátera vyhorieť zhruba do týždňa, ale už horí takmer 50 rokov a je veľkou turistickou atrakciou.

UZBEKISTAN

Ďalšou krajinou, ktorá nás čakala, bol Uzbekistan. Samozrejme pri prechode hraníc sme boli podrobení dôkladnej kontrole – od merania teploty, odberu biometrických údajov aj prepisu našich osobných údajov do niekoľkých zošitov. Taktiež colníci prezerali autá. Ale boli sme skôr atrakciou, nerobili žiadne problémy. Zaujímali sa, odkiaľ sme. Ešteže sme mali na autách nalepenú mapu s trasou, ktorú absolvujeme. Väčšinou sa v týchto krajinách dá dorozumieť po rusky. Mladšia generácia rozpráva aj po anglicky. Navštívili sme bývalú rybársku dedinu Moinaq, ktorá bola na brehu Aralského jazera. V dnešnej dobe sú však brehy jazera vzdialené od dediny asi 160 km v dôsledku odvodňovania jazera na zavlažovanie bavlníkových polí. Kúsok od dediny sú ponechané len vraky lodí, ktoré sme si prezreli i zblízka.

V Uzbekistane sme navštívili mestá Chiva, Bucharu a Samarkand. Cez tieto mestá kedysi prechádzala hodvábná cesta, po ktorej sem prichádzali obchodníci, exotický tovar z celého sveta a otroci. Chiva zbohatla hlavne na predaji otrokov. Je úžasné prechádzať sa po ich uličkách a obdivovať historické budovy. Mnohé sú

obložené modrými a tyrkysovými kachličkami. V minulosti ľudia verili, že táto farba odháňa zlých duchov.

Typické jedlo pre Uzbekistan je plov. Je to jahňacie alebo hovädzie mäso s ryžou a zeleninou, varené spolu v jednej obrovskej panvici na ľanovom oleji. Samozrejme si môžete pochutnať v týchto krajinách na šašlíku, boršč, alebo plnených taštičkách - manti.

V Uzbekistane, v púšti Kizilkum, cez ktorú sme cestovali, dosiahla denná teplota okolo 50°C. Prekvapilo nás, že tu mali krásne vybudovanú cestu – nie však z asfaltu, ale z betónu.

Všetko sa tu podriaďuje vysokým teplotám. Domáci, ktorí tu žijú, popíjajú počas dňa teplý či vlažný čierny alebo zelený čaj. Zásoby jedla sme si dopĺňali hlavne v malých obchodoch, ale vždy sme ochutnali aj miestne varené jedlá. Tieto krajiny majú moslimské náboženstvo, takže tu nejedia bravčové mäso.

TADŽIKISTAN

Tadžikistan je najchudobnejšia krajina, cez ktorú sme prechádzali.

Aj preto sa veľa Tadžikov živí pašovaním drog z Afganistanu. Navštívili sme hlavné mesto Dušanbe, prešli sme asi 230 km po tadžicko - afganskej hranici aj cez pohorie Pamír. Pamír sme prešli po takzvanej Pamír highway, ktorá je vo výške asi 4000 m. n. m. Najvyššie miesto našej cesty bolo sedlo vo výške 4655 m. n. m. Vo výške 4000 metrov sme strávili vyše týždňa.

Tadžikistan je suchá krajina, kde nie je veľa zelene ani stromov, ale sú tam krásne hory. Spali sme aj pri jazere Karakul. Toto veľké jazero sa nachádza v nadmorskej výške 3914 m. n. m. a má priemer až 52 km, teploty tu bývajú v lete 40° C a v zime až – 40° C.

KIRGIZSKO

Po prechode do Kirgizska sme po dlhšom čase - asi 4 týždne - videli konečne viacej

zelene, ako bolo v predošlých krajinách. V Kirgizsku sa pasie veľmi veľa koní. Počas leta žijú ľudia v jurtách a na zimu sa sťahujú do miest a dedín. Zopárkrát nás miestni pozvali do jurt, kde nás pohostili syrom, chlebom a kumysom (kvasené konské mlieko). Ten mi ale nechutil.

Vo vnútrozemí Kirgizska sme konečne po piatich týždňoch videli aj lesy. Prechádzali sme okolo jazier Song-Kul a Issik-Kul, v ktorom sme sa aj okúpali. Kirgizi pri tomto jazere trávia svoje letné dovolenky.

KAZACHSTAN

Vchádzame do ďalšej krajiny. Kazachstan je najväčšia vnútrozemská krajina na svete a deviata najväčšia krajina na svete. Juh krajiny je väčšinou polopúšť a severná časť sú nekonečné polia s obilím.

Kazachstan bola viac-menej naša tranzitná

krajina, ale navštívili sme aj pár zaujímavých miest. Jedným z nich bol kaňon Šarin

neďaleko od mesta Almaty. Je to zmenšený Grand kaňon. Poprezerali sme si tu skaly rozličných zvláštnych tvarov, sfarbené do ružova.

Časťou Kazachstanu, ktorou sme prechádzali, sú nekonečné roviny. Asfaltku sme videli niekoľko desiatok kilometrov pred sebou a v jednu chvíľu nám navigácia ukazovala najbližšiu odbočku až o 950 km. No, riadna rovina!

Prechádzali sme aj okolo jazera Balkaš, v ktorom sme sa okúpali. Jazero má rozlohu 16 400 km², ale rovnako ako Aralské jazero sa zmenšuje. Dôvodom je využívanie vody na zavlažovanie. Jazero je rozdelené úzkym prielivom na dve časti. Západná časť obsahuje sladkú vodu, ale východná časť je slaná.

Východná časť je približne 1,7-krát hlbšia ako západná časť. Najväčšie mesto v okolí sa nazýva rovnako - Balchaš. V meste Balchaš sme si prvýkrát po 7 týždňoch kúpili bravčové mäso. A večer sme si už pochutnávali na vlastných šašlíkoch.

Keď sme plánovali cestu, chceli sme navštíviť hlavné mesto Astana, ale prišli sme do hlavného mesta Nursultan. Hlavné mesto totiž asi mesiac pred našim príchodom premenovali na počesť prvého kazašského

prezidenta. Nursultan je veľké, moderné mesto. Nájdete tu výdobytky modernej techniky, o akých u nás ani nechytíme - lavičky s fotovoltaickým panelom, wifi i bezdotykovým nabíjaním mobilov.

V meste bolo čo obdivovať. Z vyhliadkovej veže sa nám naskytol pohľad na celé mesto a jeho okolie. Vo vnútri veže sa vlnil dlhý rad ľudí, ktorí sa túžili dotknúť odtlačku prezidentovej ruky.

Vraj by to malo prinášať šťastie. Tak sme to skúsili i my.

V krajinách, ktoré nasledovali po Kazachstane, sme sa už veľmi nezdržovali. Ťahalo nás to už domov – na Slovensko. Som veľmi rád, že som sa tejto cesty zúčastnil. Mal som možnosť navštíviť rôzne krajiny, starobylé kultúry i moderné centrá. Obdivoval som prírodné krásy a videl na vlastné oči, ako žijú ľudia v iných častiach sveta. Toto putovanie mi otvorilo oči a začal som si viac vážiť to, čo máme u nás na Slovensku.

text a foto: Ondrej Kuric

ÚSPEŠNÍ V MATEMATIKE

Matematická olympiáda

Svoje matematické vedomosti a zručnosti si naši spolužiaci s kladným vzťahom k svetu čísiel a logického myslenia preverili 25. januára 2022 v školskom kole matematickej olympiády.

Z 11 súťažiacich sa do krajského kola prebojovali traja študenti – Marek Hluchý, Nikola Sládková a Patrik Smolík. Výsledky zatiaľ nepoznáme. Držíme palce!

Matematický klokan

Matematický klokan je známa medzinárodná matematická súťaž pre žiakov základných a stredných škôl, ktorej vyhlasovateľom je asociácia Kangourou sans frontières so sídlom v Paríži.

Tento rok sme súťažili 11. apríla 2022 v dvoch kategóriách. Prváci a druháci v kategórii KADET 012 (18 študentov) a tretíci a štvrtáci JUNIOR 034

(7 študentov). Riešili sme test s 24 úlohami. Úlohy boli zaujímavé a na ich vyriešenie bol potrebný skôr zdravý sedliacky rozum ako náročná matematika.

Výsledky sa dozvieme 3. mája 2022.

H., foto: M.

ZO ŠPORTU

BASKETBAL

Po covidovej pauze sa opäť rozbehli školské športové súťaže. V okresnom kole v basketbale naši chlapci presvedčivo zvíťazili nad chlapcami z Gymnázia Myjava 35:14 a postupujú do regionálneho kola.

Myjavskú priemyslovku úspešne reprezentovali: Dan Gabriel, David Gálik, Dušan Kravárik, Marek Miča, Adam Ondrovič, Nikolas Pánik, Jakub Varsavík.

M.

ŠPORTOVÝ DEŇ 3.2.2022

B
O
L
A
R
A
Z
J
E
D
N
A

TRIEDA - 2.A MEC + ELE

Charakterizujte vašu triedu 2 – 3 slovami

▲ za nič

- vtipní lenivci
- dobrý kolektív
- hluční, hyperaktívni
- špekulanti
- priateľskí
- mechatronici
- a elektrotechnici
- bohužiaľ, samí chlapci
- nepozorní
- veľmi leniví

Čo vám vyučujúci
vyčítajú?

- zlé známky
- že chodíme z bufetu neskoro
- že sa neučíme/neučíme sa priebežne
- lenivosť
- hlučnosť, vyrušovanie
- zlú dochádzku

Za čo vás chvália?

- ▲ za komunikatívnosť
- ▲ keď sa naučíme
- ▲ že sme dobrý kolektív
- ▲ niektorých za dochádzku
- ▲ za dobrý prospech

Najvtipnejší človek
z triedy

- ☉ Filip Kalka (9)
- ☉ Tomáš Lánik (5)
- ☉ Juraj Fajnor (4)

Najzodpovednejší človek
z triedy

- ♣ Andrej Duga (9)
- ♣ Rastislav Burian (8)

Najmúdrejší človek
z triedy

- ♦ Andrej Duga (12)
- ♦ Rastislav Burian (7)

Najvyšší z triedy

- Samuel Svatík (195 cm)

Najnižší z triedy

- Peter Kurc (165 cm)

Najukecanejší človek z triedy

- Filip Kalka (14)

Najlepší športovci triedy

- ♣ **futbal** – Marek Miča, Igor Zelenka, Tomáš Jankových, Peter Kurc
- ♣ **floorball** – Filip Kalka, Hugo Mand'ák
- ♣ **volejbal** – Tomáš Murín, Marek Miča
- ♣ **silový trojboj** – Sebastián Sivák

Umelecky zameraní ľudia triedy

- 🎵 Tomáš Murín – **hudba (bicie)**

Kto sa prvý ožení?

- ♥ Pavol Štefek (6)
- ♥ Matúš Mikula (5)
- ♥ Hugo Mand'ák (3)

Kto to dotiahne ďaleko?

- ✈ Tomáš Jankových, Peter Kurc – **futbal**
- ✈ Hugo Mand'ák – **cestovanie**
- ✈ Tomáš Murín – **hudobný priemysel**
- ✈ Samuel Svatík – **mechanik/opravovanie trabantov**
- ✈ Rastislav Burian – **ďalšie štúdium**

- † trpezlivá
- † múdra
- † férová
- † prísna
- † energická, urozprávaná

- † otvorená novým možnostiam
- † dobrá triedna, som spokojný, iba občas je u nej veľa skúšania a potom sú zlé známky
- † v pohode, ale veľmi rýchla

Čo vám v škole najviac chýba?

- terminál v bufete
- desaťminútové prestávky

Najlepší zážitok triedy?

- ☺ lyžiarsky kurz
- ☺ keď boli spolužiaci v karanténe a do školy nás chodilo len zopár
- ☺ koniec vyučovania
- ☺ online hodiny

Najobľúbenejšie predmety

- 📖 telesná a športová výchova (7), prax (5), mechatronika (5), športová príprava (4)

Najťažšie predmety

- 📖 slovenský jazyk a literatúra (11), matematika (9), nemecký jazyk (6), dejepis (6)

Aká je vaša triedna?

- namiesto päťminútových obedy v škole
- viac praxe
- viac pomôcok pre odborné predmety
- heliport – nemôžem chodiť vrtuľníkom do školy
- lepšie šatne

Čo by ste zmenili na vašej triede?

- ⌘ aby sme sa navzájom v triede viac spoznali
- ⌘ aby sme sa viac učili/pripravovali sa na vyučovanie
- ⌘ nič by som nemenil

Charakteristika bola zostavená podľa najčastejšie sa opakujúcich odpovedí v ankete triedy

foto: M.

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ
K R A J

PRÍBEHY UKRYTÉ V KNIHÁCH

Projekt bol zrealizovaný vďaka
Participatívneho komunitnému
rozpočtu TSK

Príbehy ukryté v knihách

– nová rubrika nášho časopisu.

Čítal si zaujímavú knihu, upútal ťa konkrétny literárny príbeh či postava?

Napiš o tom článok a inšpiruj aj ostatných k prečítaniu príbehu.

Vybrala som si pre vás román americkej autorky pre mládež Becky Albertalli s názvom Ja, Simon a podtitulom Proti pravidlám Homo sapiens.

Príbeh je podávaný z pohľadu šestnásťročného stredoškólačka Simona Spiera, veľkého milovníka Orea, Harryho Pottera a Elliota Smitha s vyhraneným vkusom na hudbu, ktorý však má obrovské tajomstvo. Je gay. Nik o tom nevie. Ani rodina, ani priatelia.

Už niekoľko mesiacov si vymieňa e-maily s chlapcom s prezývkou Blue, ktorého status na sociálnej sieti ho zaujal, a ktorý navštevuje rovnakú školu. Medzi nimi platia nepísané pravidlá, a síce, že nikto z nich nebude tomu druhému dávať žiadne nápovedy vedúce k odhaleniu skutočnej identity. Ich plán je proste písať si bez toho, aby sa poznali, aby sa necítili trápne pri zdieľaní dôverností.

Konverzáciu tajomného, mimoriadne múdreho a zábavného, ale aj plachého Bluea so Simonom odhalí spolužiak Martin Addison a rozhodne sa toto tajomstvo využiť vo svoj prospech. Simon má dilemu. Nechať sa

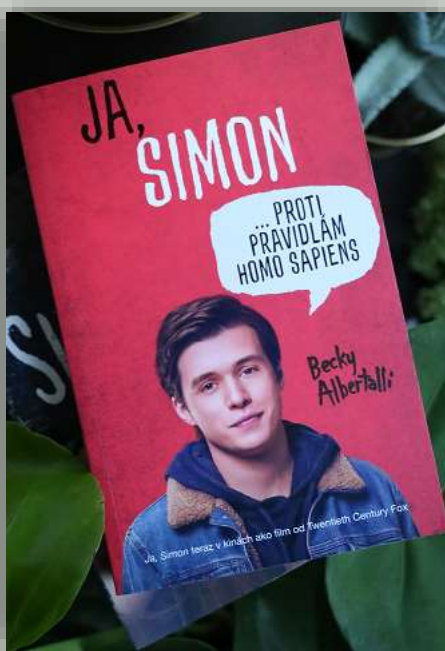
vydierať od Martina a dohodiť mu jeho priateľku Abby alebo odhaliť svoje skryté ja?

Vybojuje si Simon právo na lásku? Ktoré pravidlá bude musieť porušiť? To už neprezradím, aby som vám nepokazila zážitok z čítania. Aj keď sa kniha dotýka vážnejšej témy, je plná vtipných okamihov a osviežujúco realistická.

„Takže Martin je do Abby, presne ako všetci hetero maníci na hodinách pre pokročilých. A vlastne od mňa chce len to, aby sa k nám mohol votrieť, keď s ňou

budem. Keď sa na to pozriem takto, nevyzerá to až tak strašne. Až na fakt, že ma vydiera. A tým pádom aj Bluea. To preto ho mám chuť do niečoho kopnúť“

Alexandra Minarechová

BECKY ALBERTALLI

Americká spisovateľka Becky Albertalli sa narodila v roku 1982 v Atlante, v štáte Georgia.

Spolu so sestrou Caroline vyrastala v židovskej domácnosti.

Vysokú školu navštevovala v Connecticute. Zamerala sa odbor psychológia. Neskôr sa presťahovala do Washingtonu D.C., kde získala doktorát z klinickej psychológie. Až do roku 2012 pracovala ako klinická

psychologička pre deti a dospelých. Niet preto divu, že tak dobre rozumie tínedžerom.

Keď sa jej v roku 2012 narodilo prvé dieťa, odišla z práce a rozhodla sa napísať knihu pre tínedžerov. Jej najväčším spisovateľským vzorom bola austrálska autorka literatúry pre mládež Jaclyn Moriarty, v ktorej knihách sa vždy našla. Keď ich čítala, uvedomila si, že aj iní ľudia majú podobné problémy ako ona, a to jej pomohlo cítiť sa menej osamelo.

Jej prvá kniha *Ja, Simon ... proti pravidlám Homo sapiens* získala cenu Williama C. Morrisa za najlepší debut roku 2015 napísaný pre mládež. Podľa knihy bol natočený aj film, v ktorom sa v úlohe Simona predstavil Nick Robinson.

Becky Albertalli vyšli v slovenčine aj tituly *Leah mimo rytmu*, *Molly vo svete neopätovaných lások* a spolu s Adamom Silverom je tiež spoluautorkou knihy *Čo ak sme to my*.

V súčasnosti žije Becky Albertalli s manželom a dvomi synmi

Owenom a Henrym v Atlante.

„To, čo k nemu cítim, je ako tlkot srdca – tiché, vytrvalé a neprestajne tu.“ (Ja, Simon)

RR

OTESTUJ SVOJE VEDOMOSTI

Dnes sme pre vás pripravili pomerne náročný test. Viete, čo znamenajú historické slová, ktoré sa v súčasnosti v slovenčine už takmer nepoužívajú?

1. Čo je to argaláš?

- a) nájom, prenájom
- b) cestovné výdavky za úradnú cestu na koni alebo na záprahu
- c) listina o povýšení do zemianskeho stavu udelením erbu

- b) drotár
- c) kníhtlačiar

2. Čo sú to frízle?

- a) osýpky
- b) rezne
- c) gumené čižmy

3. Kto je to hiciar?

- a) kominár
- b) kurič, tavič
- c) obchodník

4. Kto alebo čo je to huj?

- a) nadávka
- b) gazda
- c) povzbudenie

5. Čo znamená chorovať?

- a) byť chorý
- b) zbierať pokosenú trávu
- c) prať v rukách

6. Kto je to impresor?

- a) pekár

7. Čo robí jamár?

- a) kope jamy
- b) šije šaty

- c) hrá na jarmoku

8. Čo je to datok?

- a) ozbrojenec
- b) vôľa, chuť
- c) daň, poplatok

9. Čo je to banket?

- a) slávnostná hostina so zábavou
- b) trojrohý kotlík
- c) miesto, kde sú jamy

10. Čo je to aksamietka?

- a) destilovaná liehovina
- b) zamatová stužka
- c) omietka

11. Čo znamená bašovať?

- a) napúšťať niečo farbou
- b) premývať zlatú hruď
- c) zarábať peniaze

12. Čo znamená sloveso cvendžať?

- a) vydávať zvonivý zvuk
- b) robiť výmenný obchod
- c) pristihnúť niekoho pri nevere

13. Čo je to fundgrúbnja?

- a) hlavná štôlnja
- b) lekárnička
- c) kožušina

14. Kto je to honcburšt?

- a) sukničár
- b) pastier dobytky
- c) šašo, pajác

15. Čo je to chiragra?

- a) liek na neplodnosť
- b) choroba postihujúca ruky
- c) obluda

sa, odohrať sa, udielť sa: Čo sa tam dialo?
zdieľať, -a, -ajú podok. kniž. zdieľať, (čas) 1. spo-
ločne niečo mať, podieľať sa na niečom.
Lásku k dieťaťu Čechovovmu môžu zdieľať
i národy nášho štátu. (Stráž) 2. zdôverovať
sa s niečím: Niekedy zdieľala svoje tajno-
sti. (Hus) 3.
zdieľať sa, -a, -ajú podok. kniž. zdieľať, (s kým
s čím o čo) spoločne mať niečo s niekým
deliť sa: Z. sa s niekým o radosť, o zla-
stok. zdieľ sa

Správne odpovede: 1b, 2a, 3b, 4c, 5a, 6c, 7a, 8c,
9a, 10b, 11b, 12a, 13a, 14c, 15b

Slovenský kras je najrozsiahlejšie krasové územie v strednej Európe (440 km²). Nachádza sa tu 1110 jaskýň a priepastí a ďalšie krasové výtvory. Prístupné jaskyne sú Domica, Jasovská, Gombasecká a Krásnohorská. Raritou je Silická ľadnica s 12 m vysokým ľadopádom.

Prvá vysoká škola technického charakteru na svete bola Banská akadémia, založená v roku 1762 Máriou Teréziou. Nachádzala v Banskej Štiavnici, ktorá bola centrom rozvoja banskej vedy a techniky v Európe.

Morské vydry sa počas spánku držia navzájom za ruky, aby sa jedna druhej nestratili.

Tak, ako majú ľudia odtlačky prstov, podľa ktorých sa dajú identifikovať, majú aj psy svoje unikátne odtlačky ňufákov.

William Patrik Hitler, synovec Adolfa Hitlera, slúžil počas druhej svetovej vojny ako

VIETE, ŽE...

zdravotník v americkom námorníctve. Povolenie vstúpiť do námorníctva dostal od amerického prezidenta Franklina D. Roosevelta.

Podľa amerického zákona je zakázané pri nakrúcaní filmov používať klasickú veľkosť bankoviek. Vo filmoch tak môžu byť len bankovky, ktoré sú o 75% menšie alebo o 150% väčšie, ako je ich skutočná veľkosť. Obrázok, ktorý sa na bankovkách nachádza, by mal byť vytlačený len z jednej strany, pričom má byť použitá len jedna farba.

Slovo bojkot, ktoré má v angličtine tvar boycott, pochádza z mena Charlesa Boycotta, ktorý nepodporil kampaň na ochranu práv pracovníkov. Susedia sa s ním preto prestali rozprávať, v kostole si k nemu nesadali a v obchode mu nikto nechcel predáť žiaden tovar.

Morské koníky si nachádzajú lásku na celý život. A keď už ju nájdú, pri putovaní sa spolu držia za chvostíky.

Spracoval B., foto: internet

Casanova myslel len na ženy

Giacomo Casanova (1725 – 1789) síce vo svojom životopise podrobne rozpráva o 130 prevažne úspešných milostných vzťahoch, ale okrem dvanásťzväzkových memoárov bol aj autorom 20 iných vedeckých a politických spisov. Okrem toho bol už vo veku 16 rokov vzdelaným právnikom a navyše ešte študoval teológiu, medicínu, chémiu a matematiku, pracoval ako divadelný riaditeľ, inžinier, vedúci manufaktúry na hodvábné tkaniny a vraj bol aj dobrý huslista.

Kravaty sú súčasťou civilného oblečenia

Pôvod kravát je vojenský. V 16. storočí nosili chorvátski jazdci nákrčník v podobe viazanky s dlhými ovisnutými koncami. Chorvátske oddiely si získali zásluhy v bojoch proti Turkom a v tridsaťročnej vojne, takže Ľudovít XIV. si zriadil chorvátsku gardu. Parížskym šľachticom sa ozdoba z ich uniforiem zapáčila natoľko, že ju povýšili na módnú šatku. Dlhé voľné konce sa zviazali, z čoho vznikla

NIEKOLKO OMYLOV VŠEOBECNÉHO VZDELANIA

mašľa. Názov kravata je odvodený z francúzskeho pomenovania

Chorvátov.

Hrochy žijú v Níle

Nežijú, lebo tam sa ich asi pred 200 rokmi podarilo vyhubiť. Hrochy sú biologicky najviac podobné prasatám, čo je možno dôvod, prečo ich Egyptania volali riečnymi prasatami. Hrochy ani príliš neplávajú, skôr sa idú na päť minút poprechádzať po riečnom dne. Pri vynáraní môžu prípadne prevrátiť menší čln. O zvyšok diela skazy sa potom postarajú krokodíly.

Ženy môžu študovať len od konca 19. storočia

Prvou promovanou lekárkou v Nemecku bola Dorothea Christiane Erxlebenová. Táto dcéra lekára mala dlhý čas otvorenú prax aj bez vedeckého titulu a jej mužskí kolegovia ju nemali príliš v láske. Preto sa obrátila na pruského kráľa Friedricha Veľkého, ktorý prikázal univerzite v Halle, aby jej povolili študovať. Po narodení štvrtého dieťaťa začala študovať a v roku

1754 dostala doktorský titul. O necelých 100 rokov neskôr, v roku 1849 bola na londýnskej univerzite otvorená prvá ženská college. V strednej Európe začali jednotlivo jestvujúce univerzity prijímať prvé študentky až na konci 19. storočia.

Podľa publikácie 1000 omylov všeobecného vzdelania spracoval P., foto: internet

STRÁNKY PLNÉ HUMORU

Na súde hovorí obžalovaný:

- Pán sudca, ale veď ten daňový kontrolór sa ani nedal podplatiť.

Sudca: - On bol taký poctivý?

- Nie... Veľa pýtal.

Na polícii: - Takže je pravda, že pri včerašej dopravnej nehode vám vaša manželka rozbila nový mercedes?

- Áno.

- A nič sa jej nestalo?

- Nie, stihla sa zamknúť v kúpeľni.

Sudca sa pýta obžalovaného:

- Pán obžalovaný, v prípravnom konaní ste uviedli, že ste poškodeného napadli v čakárni železničnej stanice, potom ste na chvíľu odišli a znovu sa

vrátili a pokračovali v bitke.

Viete mi to vysvetliť?

- Ale pán sudca, vrátil som sa, lebo som zistil, že vlak má pol hodiny meškanie.

Veštica vraví mladému mužovi:

- Ste šťastný muž. Vy nikdy nebudete vedieť, ako vyzerá choroba.

- To ste ma teda nepotešili. Ja totiž študujem medicínu.

- Čo majú spoločné slovenskí hokejisti s Titanicom?

- Všetko je v pohode, dokiaľ nenabehnú na ľad.

Hovorí policajt policajtovi:

- Včera som si kúpil záchodovú kefu.

- No a? Aká je?

- Toaletný papier bol lepší!

Pod oknom pôrodnice volá muž na ženu:

- Čo sa nám narodilo?

- Chlapec.

- Na koho sa podobá?

- Nepoznáš!

V klube na tanečnom parkete je chlapík, na ktorom vidieť, že si život skutočne užíva: break dancing, moon walking, back flips a kupuje drinky pre celý klub.

Manželka sa obráti k manželovi a povie:

- Vidiš toho chlapa?

Pred 25 rokmi ma požiadal o ruku a ja som ho odmietla.

Na to manžel odpovie:

- Vyzerá to, že ešte stále oslavuje.

Ide pán na druhý koniec mesta taxíkom.

Keď taxík zastal, taxikár si vypýtal 14 eur za jazdu.

Cestujúci: - Koľko?

Pravidelne tadiaľto jazdím a nikdy som toľko neplatil.

- V poriadku pane, tak 12.

- Koľko ste hovorili?

- Ach tak 10, - povie taxikár.

Muž vystúpi a vraví si:

- Škoda, že ma nenechal dohovoriť, pretože som mu chcel povedať, že som doteraz vždy platil 16 eur!

Tešiť sa dá aj z maličkostí. Napríklad z výplaty.

Muž vraví žene, ktorá si už hodinu vyberá topánky:

- Kúp si tieto...

- Preboha, veď také už nik nenosí!

- Tak si vezmi tie druhé!

- Zbláznil si sa?! Veď také nosia teraz všetky ženy!

Traja zamestnanci veľkej firmy sa rozprávajú, čo urobia s vianočnými odmenami.

Prvý vraví:

- Pracujem pre divíziu v Nemecku, z vianočných odmien si kúpim auto a za zvyšok pôjdem na dovolenku.

Druhý vraví:

- Pracujem pre divíziu vo Švajčiarsku, za vianočné odmeny si nechám vybudovať bazén a za zvyšok pôjdem na cestu okolo sveta.

Tretí vraví:

- Pracujem pre divíziu na Slovensku a za vianočné odmeny si kúpim pulóver. Ostatní sa prekvapene pýtajú?

- A čo zvyšok?

Tretí vraví:

- Zvyšok mi doložia rodičia...

Vždy nosím v peňaženke fotku svojej manželky a detí. To mi pripomenie, prečo v nej nie sú žiadne peniaze.

Storočný dedko sa rozčuľuje:

- Celých sto rokov nikoho nezaujímalo, či mám čo jesť a teraz sa ma všetci pýtajú, čo som celých sto rokov jedol.

Dvaja muži sa rozprávajú:

- Napoleon zomrel na Svätej Helene, - povedal jeden z nich.

Počula to stará babka a zhrozila sa:

- Fuj, ale to bol nemravník! - a odpľula si.

Blondínka v autoškole hovorí učiteľovi:

- A hneď máme veľký problém!

- Aký?

- Tu dole sú tri pedále a ja mám len dve nohy!

Som milá, pekná, múdra blondínka. Ak máte záujem, volajte na mobil Nokia 8800.

Vtipy pre vás vybrali žiaci 1.B triedy

Riešte hlavolam SUDOKU

Ak vás zaujal hlavolam SUDOKU v minulých číslach nášho časopisu, prinášame jeho ďalšie pokračovanie.

Ako riešiť SUDOKU? Vyplňte mriežku tak, aby každý stĺpec, riadok i štvorec s rozmermi 3x3 políčka obsahoval čísla od 1 do 9. Čísla sa nesmú opakovať. Matematiku netreba, hru vylúštite iba logickou úvahou.

	6			9			8	
			8		4	1	9	3
9	8		5			7		
5	1				9		3	
3			7		5			9
	9		2				5	1
		4			1		7	5
1	3	7	4		2			
	5			7			1	

	5	8		6		1		3
3		7			1	6	4	
				5			9	
	3	5	1			7		
6			7		5			8
		2			6	5	3	
	8			7				
	6	9	8			2		7
7		1		9		3	8	

			1	5	3		9	2
	7	5	9					4
3		2		6			8	
	6		7				2	1
				9				
8	2				6		7	
	8			7		2		3
2					9	6	4	
7	5		2	3	4			

2	4		6		9			
5	6					1		4
1				8	4	6		9
			1			7		8
		2	7		8	4		
7		4			6			
4		7	8	2				5
6		1					7	2
			3		7		4	1

Tak dobre, si pánom tvorstva! (TAJNÍČKA)

autor: Pavol Surovec	značka sirupov	rakúska cisárovna	užšia doska	vokalizo- vaná predložka	vypro- dukoval
prihovor sa					
3. časť tajničky					
zn. amer. cigariet					
ŠPZ Vsetínu				chem. zn. kyslíka	
kancelár. skratka			značka kozmetiky	melódia, nápev	
skr. slečný			jazero (angl.)		
autor: Pavol Surovec	ťaví križenec	značka elektro- spotre- bičov	pruhované zvieratá	arabský kôň	remíza v šachu
nepustil televízor					chem. zn. cínu
1. časť tajničky					občianske zdrúženie
zľava z ceny tovaru					52. rímsky
					nábožen. uctievanie
					nem.muž. meno
					exitovala
					listnatý strom
					plagát (angl.)
					kus siahovice
					časť vozidla
	sídlo v Taliansku	MPZ Bolívie			druh revolvera
		sejba, satie			knockout
chlapec (angl.)				nástroj ženca	
				padnutie	
symetrála			prístav (angl.)		
			ruský súhlas		
					autá (angl.)
					podradov. spojka
nedaruje				2. časť tajničky	
dotieravý hmyz				sídlo v Estónsku	
					krídlo (ved.)

Redakčná rada

Adam Mário Belica, Dominik Pavlovský, Adrián Čmela, Lukáš Michalec, Simona Bellayová, Katarína Ďurišová, Lucia Fridrišková, Jakub Drobný, Timotej Klena, Jakub Sycha

Korektúry

**Mgr. I. Maliariková,
PhDr. P. Maliarik**

Tlač

L. Ondrejčíková

**Adresa redakcie
Ul. SNP 8
907 01 Myjava**

Karneval

